

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Optrin af Kæmpelivets Undergang i Nord

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 31. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1809_169A-txt-shoot-idm1905/facsimile.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dg tvætte af min store Syndeskyld!
Da maa du kaste mig i Ormegaard,
Dg jeg skal sjunge der med Gammen,
Til Sangen endes med det sidste Suk.

T h y a.

Ei er jeg sager mer, som da du beilede,
Dg tvistes der var ingen No som jeg.
Du mindes vel de Lider ikke længer?
Men mindes maa du dog, at det var mig,
Som friede dit Land fra Hungerensden,
Som stillede Folkets Brede tit paa Thing,
Som stufede Sakslands Keiser og som reiste
I Danevoerde Skranken for hans Magt.
Skal nu til Vøn min gamle Fader kastes
I Jangetaarn og dø en pinlig Død?
Er det fordi han troer paa Krist, da kaster
Dg mig dermed, thi jeg har samme Tro!

K n u d.

Naar Gamle tale, skal de Unge tie,
Saa lærte mig Klakharald; men de Ord
Som trængte sig, fra Sindet frem, ei længer
Paa Læben jeg kan binde, thi som Ild
De brænde. Ei mig Bispeens Tale undred,
Hans Djarvhed glæded, men, betog mig ei.
Men ved min gamle Gøstefaders Ord

